

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 106. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm3836.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

V. Kong Herodes, og Barnet i Bethlehem.

Idumæeren Herodes, var et af de falskeste, mistænkeligste, og mest blodtørstige Umennesker, man kiender, havde paa det Grusomste udryddet Makkabæer-Slægten, og hørte aldrig saasnart tale om den store Konge-Søn herovenfra, før han fattede det ligesaa latterlige som ugudelige Forsæt at myrde ham i Svøbet. Derfor udfrittede han Stjerne-Kigerne om hans Fødsels-Tid, og da han mærkede, de ikke kom tilbage, greb den Hjerteløse til det fortvivlede Raad, at lade myrde alle Børn paa to Aar, og derunder, i Bethlehem og dens Om-Egn! Men iblandt dem var Jesus ikke; thi saasnart Stjerne-Kigerne vare afreiste, havde den alvidende Gud, ved en Engel, aabenbaret Joseph i Drømme, den Fare, som truede, og befalet ham, strax at flygte til Ægypten med Barnet og Marie.

Der staaer ikke skrevet, hvorlænge Joseph var i Ægypten, men kun, at Herrens Engel, efter nogen Tids Forløb, igien aabenbaredes for Joseph i Drømme, og sagde: tag Barnet og hans Moder, og reis tilbage til Israels Land, thi de er nu døde, som stode Barnet efter Livet! Saa reiste Joseph til Nazareth, og boede der, og Barnet voxde, under Guds Velbehag, kraftig i Aanden, og fyldtes med Viisdom. Math. 2. Luc. 2.

Saaledes frelstes da Barnet i Bethlehem, men Kong Herodes døde gruelig, som han havde levet, fortvivlet over Smerterne, som sønderleed hans Indvolde, og over den Tanke, at hans Døds-Dag vilde være en Glædes-Dag for hele Landet. Det sidste stræbde han vel at forhindre, ved den Befaling, at saasnart han var død, skulde man myrde en Mængde fornemme Jøder, som han havde sat i Fængsel blot for det Samme; men hans Efterlevende gav tvertimod alle disse Fanger strax deres Frihed, og gjorde saaledes Uhyrets Døds-Dag dobbelt glædelig. Joseph. XVII. 8. 10.